

عنوان مقاله:

رابطه سبک مدیریت کلاس معلمان با انگیزش و خود پنداره ریاضی دانش آموزان

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشنامه تربیتی، دوره 11، شماره 45 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

فرشته اسلامی - کارشناس ارشد مدیریت آموزش واحد گرمسار

هادی رزقی - عضو هیات علمی واحد گرمسار

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه سبک مدیریت کلاس معلمان با انگیزش و خودپنداره ریاضی دانش آموزان سال سوم متوسطه منطقه ۵ تهران در سال تحصیلی ۹۵-۹۴ می باشد. روش تحقیق: توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری در پژوهش حاضر را کلیه دانش آموزان سال سوم متوسطه منطقه ۵ تهران، به حجم ۶۹۵۳ نفر تشکیل می دادند که از این تعداد ۳۶۵ نفر (۱۸۶ پسر و ۱۷۹ دختر) با استفاده از فرمول نمونه گیری کوکران و روش نمونه گیری طبقه ای تصادفی (متناسب با حجم جامعه) انتخاب شدند. داده های تحقیق بوسیله سه پرسشنامه: سبک های مدیریت کلاس معلم (ولفگانگ و گلیکمن ۱۹۸۶)، پرسشنامه خودپنداره ریاضی (ویلسون ۲۰۰۷) و پرسشنامه انگیزش تحصیلی (عبدخدایی ۱۳۸۷) گردآوری شده است. روایی پرسشنامه براساس اینکه استاندارد هستند تایید شده بود و پایایی ابزارها هم در پرسشنامه سبک مدیریت کلاس (۶۸/۰) در پرسشنامه خودپنداره ریاضی (۸۵/۰) و در پرسشنامه انگیزش تحصیلی (۹۱/۰) به صورت آلفای کرونباخ در پژوهش های مختلف محاسبه شده است. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از آمار توصیفی شامل (درصد، میانگین فراوانی) نیز در سطح از آمار استنباطی از آزمونهای ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون استفاده شد. نتایج نشان داد که سبک مدیریت کلاس بر انگیزش ریاضی دانش آموزان تاثیر دارد. همچنین نتایج ضریب همبستگی پیرسون نشان داد که بین انگیزش ریاضی و خودپنداره ریاضی رابطه معناداری وجود دارد. یافته ها همچنین حاکی از آن بود که سبک مدیریت کلاس تاثیر معناداری در انگیزش و خودپنداره ریاضی دانش آموزان دارد.

کلمات کلیدی:

سبک مدیریت کلاس معلمان، انگیزش ریاضی، خودپنداره ریاضی، دانش آموزان سال سوم متوسطه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1659985>

